

přípustného opravného prostředku a musil tudíž rozhodnutí prvního soudu zrušiti jako nicotné právě tak, jako rozhodnutí druhého soudu, který nicotné usnesení procesního soudu věcně přezkoumával a věcně vyřídil.

Čís. 6467.

Prodávatel jest práv ze zničení zásilky za dopravy drahou ohněm vzniklým jiskřením, přikryl-li vůz naložený starým papírem plachtou z polopapírového tkaniva.

Dopravní řád železniční.

Opatření vozu plachtou není balením zboží ve smyslu Šu 62 žel. dopr. ř., nýbrž patří k naložení zboží.

(Rozh. ze dne 11. listopadu 1926, Rv I 331/26.)

Žaloba, již domáhal se prodávatel na kupiteli zaplacení kupní ceny za papír, jenž za dopravy shořel, byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Mezi stranami není sporu o tom, že rozhodnutí o žalobním nároku závisí výhradně na rozřešení otázky, zda následky požáru, jímž byl prodáván papír za železniční přepravy zničen, postihují žalobce či žalovaného. Žalobce napadá rozsudek odvolacího soudu, rozhodnuvší v jeho neprospěch, jenom podle Šu 503 č. 4 c. ř. s. důvodem nesprávného právního posouzení, snaže se dovoditi, že nelze ve vadném zabezpečení nákladu před jiskřením lokomotivy spatřovati porušení povinné pečlivosti řádného obchodníka podle čl. 344 obch. zák., když dráha přijala zásilku bez námitek ku přepravě, nedávši si podle Šu 62 žel. dopr. ř. potvrditi na nákladním listu vadnost balení, tak že za škodu vzniklou nedostatečným obalem ručí dráha sama, a že jest na žalovaném, nikoliv na žalobci, by se s dráhou vypořádal, poněvadž žalovaný vstoupil přijetím zásilky do nákladní smlouvy a jenom on sám může proti dráze uplatniti nárok na náhradu škody. Dovolání nelze dáti v žádném směru za pravdu. Pokud poukazuje na rozpory mezi skutkovým zjištěním odvolacího soudu o nedostatečnosti plachty, použité ku přikrytí vozu, a jednotlivými svědeckými výpověďmi, nelze se jeho vývody zabývati, poněvadž vybočují z rámce jedině uplatněného dovolacího důvodu nesprávného právního posouzení a brojí nepřípustným způsobem proti zhodnocení důkazů odvolacím soudem, jenž musil svá skutková zjištění založiti na výsledcích celého jednání a všech provedených důkazů, nikoliv jen na svědeckých výpovědích, které vyzněly ve prospěch žalobcův. Pokud se žalobce dovolává jednotlivých předpisů železničního dopravního řádu o skutečnosti, že dráha přijala jím naložený a plachtou přikrytý vůz ku přepravě bez jakékoliv výhrady, dlužno mu odpověděti, že pro právní poměr mezi žalobcem a žalovaným neplatí předpisy železničního dopravního řádu o nákladní smlouvě, nýbrž ustanovení obchodního zákonníka o smlouvě

kupní, že podle čl. 344 obch. zák. byl žalobce jako prodávatel povinen zboží odeslati a zachovati při tom bedlivost řádného obchodníka, že rozhodnutí o tom, zda bylo této bedlivosti šetřeno, nepřísluší dráze, nýbrž soudu, a že prokázaný nedostatek povinné bedlivosti mohl žalobci prominouti jenom žalovaný, nikoliv dráha. Když bylo zjištěno, že žalobce přikryl vůz naložený starým papírem, tedy předměty hořlavými, plachtou z polopapírového tkaniva, jež nebyla dostatečnou ochranou před jiskrami lokomotivy, a tím bylo prokázáno, že žalobce porušil přirozenou a mimo to železničním tarifem každému odesílateli výslovně uloženou povinnost, by zabezpečil zboží odevzdané dráze ku přepravě před nebezpečím ohně, nemůže nésti následky zničení zboží jiskrami lokomotivy za železniční přepravy žalovaný, nýbrž jenom žalobce. Ustanovení čl. 345 obch. zák., že nebezpečí za přepravy nese kupitel, vztahuje se jenom na nebezpečí prodávatelem nezaviněná. Poněvadž požárem byla celá zásilka dílem zničena, dílem znehodnocena, musí býti případ posuzován tak, jako by zboží nebylo žalovanému vůbec dodáno, z čehož plyne, že žaloba na zaplacení kupní ceny musila býti zamítnuta. Jest na žalobci, nikoliv na žalovaném, by požadoval od dráhy náhradu škody, k níž jest dráha podle názoru žalobce povinna. Okolnost, že podle §u 99 žel. dopr. ř. jest k uplatnění nároků proti dráze v tomto případě oprávněn žalovaný, jest pro posouzení právního poměru mezi žalobcem a žalovaným bez významu, neboť i žalobce může žalovati dráhu, dá-li si od žalovaného postoupiti nárok na náhradu (srovnej tarifní prováděcí ustanovení k § 99 žel. dopr. ř.), žalobce pak netvrdí, že žalovaný není k tomuto postupu ochoten, nehledíc k tomu, že by takové tvrzení bylo v rozporu s předloženou korespondencí. Mimo to jest však mylným i sám názor, že dráha ručí za vzniklou škodu, poněvadž si nedala podle §u 62 žel. dopr. ř. potvrditi na nákladním listu, že zboží jest vadně baleno. Nejde vůbec o vadné balení zboží, nýbrž o vadné jeho naložení. Za obal zboží mohly by býti pokládány pytle, v nichž dle některých udání byly jednotlivé balíky papíru zabaleny, zajištění obsahu otevřeného vozu plachtou není úkonem řádného balení, nýbrž řádného naložení, při čemž nezáleží na tom, zda je zboží samo nebaleno, či baleno, dobře baleno, či vadně baleno, a baleno hořlavým, či nehořlavým obalem. Přípojek 1 k československému nákladnímu tarifu díl I., odd. A »o ložení nákladních vozů«, stanovující v §u 4, že náklady předmětů, jež se snadno vznítí, musí býti opatřeny bezpečnou přikrývkou, a v §u 25, že každý náklad nebaleného sena, slámy, tabáku, stromové kůry a pod. musí býti chráněn od nebezpečí ohně dobrou plachtou, byl výslovně vydán jako tarifní doplněk nikoliv ku předpisům §u 62 žel. dopr. ř., nýbrž ku předpisům §u 59 žel. dopr. ř. o nakládání vozů. Poněvadž opatření vozů dobrou plachtou náleží k řádnému naložení, neplatí o něm ustanovení §§ 62 (2) a 86 (1) čís. 2 žel. dopr. ř., že dráha ručí za poznatelné vady balení, když si je nedala potvrditi na nákladním listu, nýbrž ustanovení §u 86 (1) čís. 1 a 3 žel. dopr. ř., že dráha neručí za nebezpečí spojená s přepravou na otevřených vozech nebo s vadným naložením. Obšírné dovolací důvody, odůvodňující žalobní nárok předpisem §u 62 žel. dopr. ř., jsou proto již v samém základě pochybené.